

však neuskutečnilo. Tento názor jest podepřen i ustanovením § 915 osnovy nového občanského zákona. Při vyličeném právním stanovisku není proto rozhodující, zda kupitel byl v prodlení s placením kupní ceny či nikoliv, a ani nebylo potřebí se zabývatí otázkou zavinění a bezdůvodného obohacení. Odůvodněnému dovolání bylo proto vyhověno.

Čís. 16379.

Pokud může balení určitého druhu zboží do obalu určité formy podle poměru jednotlivého případu býti chráněno zákonem proti nekalé soutěži (zák. č. 111/1927 Sb. z. a n.).

(Rozh. ze dne 8. října 1937, Rv I 660/37.)

Žalující firma F. L., továrna speciálních cukrovinek v P., se na žalované firmě »O.«, továrna na čokoládu, akc. spol. v P., domáhá žalobou, že žalovaná firma jest povinna zdržeti se soutěže balením šumivých prášků trojúhelníkového tvaru, zdržeti se v reklamě užívání vyobrazení trojúhelníkových sáčků pro šumivé prášky, že žalobkyně jest oprávněna uveřejniti rozsudek do jednoho roku po jeho pravoplatnosti na útraty žalované firmy a že žalovaná jest povinna zaplatiti žalující firmě za utrpěné příkoří a jiné osobní újmy 10.000 Kč. K odůvodnění žaloby přednesla: Obě sporné strany vyrábějí a prodávají mimo cukrovinky i šumivé bonbony a prášky. Roku 1924 zavedla žalobkyně pro šumivé prášky obal tvaru trojúhelníku, aby se její výrobky lišily od balení užívaného jinými soutěžiteli a aby měla pro sebe charakteristický tvar balení šumivých prášků. Šumivé prášky takto balené dosáhly velké obliby a způsob balení šumivých prášků se u zákazníků stal pro podnik žalující firmy příznačným. Na reklamu a propagandu způsobu balení šumivých prášků žalobkyně mnoho věnovala a v reklamě poukazovala výslovně na trojhranné sáčky. Obaly v trojhranných sáčcích nejsou sice stejně provedeny co do barvy, textu a kreseb, ale všem obalům žalující firmy jest společný tvar trojúhelníku. Zákazník mající na mysli její výrobky žádá »trojhránky« nebo »trojúhelník«, anebo »trojúhelníkové šuměnky«. Žalobkyně jest jediná, která balí šumivé prášky do trojhranných sáčků, a ostatní soutěžitelé zařízení žalující firmy respektují a balí proto šumivé prášky zcela odlišně. Roku 1935 uvedla žalovaná do obchodu šumivé prášky rovněž balené do trojhranných sáčků, zřejmě proto, aby napodobila balení žalující firmy, a žalovaná pro své šumivé prášky dělá reklamu s vyobrazením trojhranného balení. Dokonce i užívá na sáčcích barvy, které užívá žalobkyně. Tím ohrožuje soutěžní výsadu nebo državu žalující firmy, neboť zákazníci, jimž se nabízí zboží žalovanou firmou, mají za to, že jest jim nabízeno zboží žalobkynino. Balení užívané žalovanou firmou jest způsobitelné oklamati zákaznictvo o původu (provenienci) zboží, neboť již sám způsob balení šumivých prášků uvádí zákaznictvo v souvislost s podnikem žalující firmy. Zneužití myšlenky žalující firmy a nákladů na realizování její myšlenky ohrožuje a podkopává žalovaná firma soutěžitelskou pozici žalobkyninu,

znehodnocujíc její pílí a finančními obětmi nabytý soutěžitelský náskok. Příčí se proto napodobení obalu dobrým mravům soutěže. Žalující firma poukazuje na to, že jde o zboží lidové, kupované zejména dětmi, které neumějí čísti a psátí a jež rozeznávají zboží jen podle trojhranného sáčku. Žalovaná si byla vědoma, že její jednání je způsobilé poškoditi žalující firmu, a bylo právě motivem jejího jednání to, aby si zjednala na žalobkyninu újmu bez námahy a bez nákladů nezaslouženou výhodu.

Proti žalobě namítá žalovaná, že obal pravoúhlého trojúhelníku není myšlenka žalující firmy, neboť před žalobkyní prodávala od roku 1918 též firma B. šumivé prášky v pravoúhlém trojúhelníku. V oboru cukrovinek se užívá obalu, který má 4 nebo 3 úhly, a každý kornoutek, jehož se v oboru cukrovinek zpravidla užívá, má tři úhly. Je tudíž obal tvaru trojúhelníkového již dávno zavedený, obal pro žalující firmu není příznačný tím, že jest tvaru trojúhelníkového. Žalující firma nevěnovala způsobu balení svých šumivých prášků nesmírnou péči, úsilí a náklady, když balení tvaru trojúhelníkového bylo již dříve užíváno, nýbrž uvádí šumivé prášky pouze v určitých barvách a s určitým grafickým provedením, které má jako známku chráněnou, a podle těchto známek jest zboží žalující firmy rozlišné od konkurenčního zboží. Balení, které má tři úhly a jemuž se říká kornoutkové, jest v oboru cukrovinek balením obyčejným. Od obalu zboží žalující firmy se liší balení žalované firmy ostrou špičkou a kornoutkovou formou, kdežto obal žalující firmy představuje pravoúhlý trojúhelník. Též barvy obalu, ač se liší, jsou všeobecně užívány pro různé druhy šuměnek. Balení žalovanou užívané není zaměnitelně podobné s balením užívaným žalující firmou, neboť je na první pohled zcela různé co do formy jak slovní, tak obrazové známky.

Soud první stolice zamítl žalobu. Důvody: O obalech žalující firmy zjistil soud, že obaly na šuměnky jsou trojúhelníkové sáčky a že jsou lepeny na rubu na odvěsnách. Představují pravoúhlý trojúhelník a mají společné jen to, že nad přeponou jest text a grafické znázornění poháru nebo sklenice s přetékající tekutinou a s písemnou značkou »Ex«. Jiné mají ještě grafické znázornění ovoce a jsou vloženy do růžového nebo žlutého průsvitného sáčku o třech rozích, takže opět představují pravoúhlý trojúhelník o odvěsnách asi 10.5 cm a přeponě 15 nebo 14 cm, některé sáčky pak mají odvěsny 9.5 cm a přeponu 13 cm. Stejně velikosti jsou i sáčky, které jsou vloženy do průsvitných sáčků. O obalech žalované firmy zjistil soud, že jsou rovněž trojúhelníkové a že na první pohled představují trojúhelníky s jedním ostrým úhlem o 33 stupních, jehož ramena jsou asi 11.5 cm a odvěsna asi 7.3 cm. Na sáčcích jest pod odvěsnou grafické znázornění připomínající pohár naplněný šumivou limonádou v barvě růžově nebo oranžově citronové. Na tomto grafickém znázornění jest pak v bílém obdélníku slovní označení »Oasa šuměnky« a pod obdélníkem velmi nezřetelné, ale známé znázornění dvou skřítků radujících se u přetékajícího poháru. Smysl grafického znázornění a smysl slovních značek je zřejmý jen tehdy, drží-li se sáček tak, že odvěsna jest nahoře. Sáčky žalované připomínají též výsečík z kružnice, ale připomínají také formu kornoutu. Nijakým

způsobem však nepřipomínají tvar obalů šumivých prášků, který do obchodu dává žalující firma. Z časopisu »Čokoládový svět«, ročník III č. 1, který vydává žalovaná, jest zjištěno, že žalovaná dělá reklamu šuměnkám baleným v popsanych obalech, ale neužívá slovního označení »trojúhelník«, nebo »trojhranný«, nýbrž reklamu předvádí obrazem. Podle letáčku se zjišťuje, že žalující firma slovem i obrazem dělá reklamu šumivým práškům »Ex« v trojhranných sáčkách a poukazuje na charakteristické trojhranné balení. Na letáčku obrazem vysvětluje, jak vypadá trojhranný sáček jí miněný. Dále jest zjištěno, že pro šumivé prášky v trojhranných sáčcích dělala žalobkyně reklamu slovem. Na podkladě uvedených zjištění dospěl soud k přesvědčení, že sáčky sporných stran mají společné jen to, že jsou třírohé, ale v celkovém dojmu se od sebe podstatně liší, a to ve velikosti, v rozdílném tvaru, v rozdílném zbarvení i výzdobě. Úprava obalů žalované firmy pro její šumivé prášky není proto způsobila vzbuditi nesprávnou domněnku, že zboží pochází od žalující firmy. Při prostém označení »trojhranný« může si průměrný zákazník učiniti dojem o trojhranu nebo trojúhelníku nebo i výsečiku. Nemůže si proto v mysli vybaviti aspoň dojem mlhavý, který by odpovídal tomu, co žalující firma slovem chtěla v něm vzbuditi. K tomu dojmu dojde teprve tehdy, až spatří skutečně nebo obrazně obal, který prý má žalující firma pro sebe příznačný. Pro průměrného zákazníka nebude tudíž rozhodující označení sáčků »trojhranných«, nýbrž jiné znaky, které buď pouze samy nebo ve spojení s jiným znakem zanechají v něm aspoň mlhavý dojem. Jest tudíž zapotřebí aspoň podobných, zvláště charakteristických značek, a kdyby těchto značek nebylo, teprve může dojít k záměně. Soud nemá za to, že onou zvláště charakteristickou značkou nebo zvláště charakteristickým znakem jest »trojhranný sáček«. Podá-li se průměrnému zákazníkovi sáček tak, aby jej mohl zrakem vnímati, pozná a musí ihned poznati rozdíl. Nelze tu proto mluvit o nějaké způsobnosti záměny a tedy oklamání zákazníka. V tom, že snad žalovaná firma napodobila úpravu obalu tím, že užila též trojrohého obalu, nelze ještě spatřovati porušení nějakého materiálního práva, které má snad žalobkyně na mysli, neboť její obal připomíná zcela něco jiného nežli obal žalované firmy. Nelze tudíž mluvit o nějaké příznačnosti. Soud proto neprováděl důkazy o tom, zda žalující firma byla první, která sáčky trojhranné vůbec zavedla, a zda toto balení se ujalo tak, že mezi zákazníky tato priorita jest známa a při koupi rozhodující. Napodobení, lze-li vůbec mluvit o napodobení, není takové, aby se o něm mohlo říci, že jest napodobením otročským. Soud má proto za to, že se žalovaná nedostala do rozporu s dobrými mravy soutěže a že její jednání není způsobilé poškoditi soutěžitele (§ 1 zák. proti nekalé soutěži), nebo že dokonce užila zvláštního upravení žalobkynina obalu, který platí za příznačný pro podnik žalující firmy (§ 11 zák. proti nekalé soutěži). Nebylo proto žalobě vyhověno. O d v o l a c í s o u d p o t v r d i l n a p a d e n ý r o z s u d e k. D ů v o d y: Se stanoviskem žalobkyně, že nikdo jiný než ona nesmí užívati trojrohého sáčku k balení šumivých prášků, nelze souhlasiti. Je nesporné, že se šumivé prášky balí jen do plochých sáčků. Takovýchto sáčků se však odedávna užívá i v jiných oborech obchodních, na př. v cukrářství, a to sáčků čtyřrohých

i trojrohých, což jest notoricky známé. Jestliže si tedy žalobkyně pro své šumivé prášky, které podle jejího tvrzení byly do roku 1924 baleny jen do sáčků čtyřhraných, zavedla sáčky trojhranné, nejde o žádnou takovou myšlenku, která by jí podle zákonných předpisů byla mohla zajistiti nárok na výhradné užívání sáčků trojhranných bez rozdílu tvaru, velikosti a provedení, nýbrž tím mohla nabýti ochrany zákona jen pro obal toho tvaru, velikosti a grafického provedení, jakého skutečně užívala, na něž v reklamě poukazovala a který se tím pro její podnik stal příznačným. Materiální právo na ochranu trojhranného obalu vůbec jí proto prvý soud právem odepřel, ježto nehledíc na to, že trojhranné balení jest majetkem veřejnosti, jest pojem takového obalu příliš neurčitý a nelze rozumně tvrditi, že by zákazníci, — ať jde o jakéhokoliv zákazníka — uváděli trojhranný obal v souvislost s podnikem žalobkyně a že by pokládali zboží v každém trojhranném obalu za její zboží. O tom, že žalobkyně zavedením takového obalu získala tvrzenou jí soutěžitelskou državu, nemůže proto býti řeči. Rovněž jest jasné, že se žalovaná pouhým činem, že také začala užívat obalu, který má tři hrany, nijak neprohřešila proti dobrým mravům soutěže, když se obal jí užíváný, jak prvý soud zjistil, podstatně liší od obalu žalobkyně, a to takovým způsobem, že obal ten vůbec ani nepřipomíná. Není-li však v jednání žalované rozpor s dobrými mravy soutěže, není splněna skutková podstata § 1 zák. proti nekalé soutěži a zbývá se jen obíratí otázkou, zda se žalovaná prohřešila proti předpisu § 11, odst. 3, řeč. zák. Že ani na tu otázku nelze přisvědčiti, plyne již se shora dotčených zjištění o nápadné různosti obou obalů. Odvolatelčino stanovisko, že příznačnost jejího obalu záleží v jeho třech hranách, jest neudržitelné. Že obal žalované s obalem žalobkyně není pro průměrného zákazníka zaměnitelný, prvý soud dostatečně odůvodnil a odvolací soud s ním souhlasí. Nápadná různost obou obalů neztrácí svůj účinek ani tím, že se prášky obou sporných stran prodávají z krabic, v nichž jsou narovnány, ježto přece musí prodavač prášky z krabic vyjmouti a jejich odlišný tvar průměrnému zákazníkovi pak nemůže ujíti. Pro děti neumějící čísti a psát, které podle tvrzení žalobkyně jsou hlavními odběrateli jejich prášků, bude — jak jest nepochybné — padati na váhu právě jen tvar obalu, a nikoliv to, že prášky vyráběné a uváděné do obchodu žalobkyní jsou v obalech trojhranných nebo trojúhelníkových, kteréžto pojmy takovým zákazníkům budou patrně zcela neznámé. Ostatně prášky žalobkyně kupují i osoby dospělé a jest tuto věc proto posuzovati s hlediska průměrného zákazníka (rozh. č. 14620 Sb. n. s.), pro kterého tu zaměnitelností nebude. A nemohou-li obaly žalované užívané vésti k záměně se zbožím žalobkyně, nemůže se jednání žalované přičítati ani předpisu § 11, odst. 3, zák. proti nekalé soutěži.

Nejvyšší soud uložil soudu prvé stolice další jednání a nové rozhodnutí.

D ů v o d y:

Podle § 1 zákona proti nekalé soutěži může se proviniti proti dobrým mravům soutěže, kdo využije cizí myšlenky; to se může státi, na př. tím, že jeden soutěžitel napodobí uspořádání výkladu druhého, jež to-

hoto stálo práci a peníze, a jestliže ho druhý, třebaš zatím bez vlastního zisku, připraví o ovoce jeho práce; to není slušné v soutěži. Může jít také o napodobení zboží, jeho vzorů, anebo jeho úpravy, nebo způsobu výroby, kde si druhý soutěžitel osvojí ovoce myšlenky nebo úsilí druhého soutěžitele na jeho újmu. Může se tak státi také u obalu, jestliže si jeden soutěžitel zvolí nějaký obal, který je třeba líbivý svou úpravou nebo tvarem a t. pod., ale druhý soutěžitel ihned zmaří očekávaný a zasloužený úspěch tím, že ihned užije stejného balení. Nezáleží tu zatím na tom, zda je takovéto zařízení v podniku pro něj již také příznačné; tu jde na prvním místě o to, že takovéto počínání je s hlediska dobrých mravů neslušné. Jako vůbec všude jinde, ani zde nelze ovšem stanovit nějaké pravidlo do všech podrobností, jež by mohlo býti spolehlivou směrnicí pro všechny možné případy, protože vždy záleží na konkrétních poměrech jednotlivého případu, poměrech místní vzdálenosti a časových i jiných okolnostech, ale ovšem musí vždy jít o jednání, které v důsledcích hospodářských není indiferentní potud, že by vůbec nemohlo býti na újmu postiženého soutěžitele. Z toho je viděti, že tu právě ony zvláštní skutkové okolnosti konkrétního případu musí býti náležitě probrány a uváženy.

V souzeném případě tvrdila žalobkyně, že si zvolila trojúhelníkové balení šuměnek, protože se takového balení v tomto oboru do té doby anebo v té době neužívalo a že chtěla takto odlišiti své zboží od jiného zboží. Také takový způsob balení — do líbivých sáčků trojúhelníkových — mohl by se uznati za plodnou myšlenku v obchodním podnikání s hlediska hospodářského, třebaš by šlo o věc zcela jednoduchou a prostou, a podle poměrů mohl by se ten způsob balení státi základem hospodářských zájmů a tudíž také ochrany podle dotčeného ustanovení zákona, a to právě pro ten obor podnikání, totiž pro šuměny. Tu by nebylo rozhodující pouze to, že snad již dříve někdo takového nebo podobného balení pro tento druh zboží užíval, a zda tak činila firma B., o níž se žalovaná zmiňuje, když potom onu myšlenku opustila a z ní netěžila; to zajisté nepřekáželo ani žalobkyni, aby se ona sama oné myšlenky uchopila a osvojila si ji, protože tak nezasáhla do ničí právní sféry, tím méně ovšem by to bylo závadné, kdyby byla žalobkyně sama — bez oné souvislosti s firmou B. — pojala myšlenku takového balení. Nepadalo by na váhu ani to, že se snad podobného nebo takového balení užívalo v jiných oborech, třeba příbuzných, protože by ani tak nebylo zavedení onoho způsobu obalu pro šuměny, tedy pro určitý druh zboží, bez hospodářského a právního významu, kdyby se tento způsob obalu, ať již z jakýchkoli příčin, v kruzích zákaznických pro tento druh zboží stal oblíbeným a proto pro podnik žalobkynin úspěšným. Slušná konkurence má skoro neomezené možnosti úpravy zboží a jeho balení k tomu cíli, aby je zákaznictvu přiblížila a pro ně jeho sympatie získala, takže nemusí nezbytně sahati právě k onomu způsobu úpravy zboží nebo balení, jehož užívá již jiný soutěžitel s úspěchem. Nejde o to, že by tu měly nebo mohly býti pro žalobkyni zmonopolisovány do všech důsledků nějaké geometrické útvary anebo určité barvy, které prý jsou obecným majetkem, nýbrž rozhoduje,

že si soutěžitel nedbaje jiných možností, zvolí právě ono vybavení zboží nebo obalu co do onoho geometrického útvaru anebo právě ono seskupení barev, kterého užil druhý soutěžitel a na němž on buduje svou reklamní nebo jinakou činnost podnikovou.

Ve speciálním skutkovém ději § 11, odst. 3, padá více na váhu, zda ono — důsledné — užívání zvolené úpravy balení dosáhlo v praxi takového účinku, že se stalo mezi zákazníky příznačným pro podnik žalující firmy a pro zboží z něho pocházející. Žalobkyně tvrdila, že tomu tak jest, a nabízela o tom důkazy. Soudy však té otázce nevěnovaly valné pozornosti, zabývajíce se více otázkou zaměnitelnosti, která zajisté není bez významu s hlediska § 11, odst. 3, ale ani s hlediska § 1 zák. proti nekalé soutěži. Tu však v obou směrech jak příznačnosti, tak také zaměnitelnosti, mají význam skutkové okolnosti a otázky, jež nebyly dosud náležitě probrány, takže ani právní posouzení věci nemůže býti spolehlivě učiněno. Záleží tudíž v souzeném případě na tom, jak dalec je právě jen ona pouhá forma trojúhelníku sama skutečně tak rozhodujícího a dalekosáhlého významu, že by zrovna jen ona pouhá trojúhelníková forma sama bez zřetele na grafické provedení a na rozměry i jiné okolnosti, na něž jak soudy, tak i strany poukazovaly, byla mezi zákazníky, jimiž jsou převážně děti (jak sama žalovaná nepřímo doznává), rozhodující pro rozlišení a individualisaci žalobkynina zboží. Tu jest uvážiti, že jsou zde ještě také jiné znaky u žalobkynina zboží, které mohou padati na váhu v tomto směru, a to označení výrazem Exšuměnky zvláštním vyobrazením a pak ještě výslovným označením firmy L.-P. Žalobkyně mluví také o »trojhránku Ex« — to jest onen výraz, který měl patrně na mysli procesní soud. Bude tedy důležité objasniti a vyšetřiti, zda se mezi zákazníky klade větší nebo menší důraz na ten nebo onen způsob označení původu a zda ten neb onen způsob označení mezi nimi nemá buď vůbec žádný význam anebo význam zcela mizivý. Teprve až budou probrány a osvětleny tyto skutkové otázky, bude lze utvořiti si úsudek o tom, zda právě onen způsob balení v trojúhelníčku má v souzeném případě takový význam, že by bylo možno posouditi jeho užití se zřetelem na časové poměry a na jeho oblíbenost nebo výhradnost za jednání závadné s hlediska § 1 nebo § 11, odst. 3, zák. proti nekalé soutěži, a může-li míti pro žalobkyni vůbec ještě nějaký význam s hlediska jejích obchodních a hospodářských zájmů. Ony otázky nebudou však bez významu ani při zkoumání zaměnitelnosti a z ní vyvozované možnosti majetkové újmy, protože bude záležeti na tom, co zákazníci právě v těch kruzích považují za rozhodující k individualisaci žalobkynina zboží. V otázce zaměnitelnosti nebude bez významu, že zboží jest určeno převážně pro děti a že ony je kupují a že tedy také na ně má býti snad působeno i zvolenou úpravou trojúhelníkového balení. Že tu má a může býti hleděno na mentalitu dětí jako spotřebitelů anebo zákazníků, nelze upřít, a vyplývá již také z úpravy a obsahu reklamy žalované firmy. Nezáleží ovšem na tom, zda dítě má pojem o formách planimetrických nebo stereometrických, nýbrž jde o představu, to jest obraz balení, které si do paměti vštípí a s nímž spojuje představu určitého zboží a určitého požitku a jež si může zapamatovati spíše než označení slovní. Takovou představivost při-

znává dětem i odvolací soud, a proto trojúhelníková forma obalu právě u dětí nemusí býti bez hospodářského účinku a významu, ledaže by se ukázalo, že ani ony na ni váhy nekladou a zboží individualisují podle jiných jeho znaků. Podle toho bude tedy teprve na podkladě zjištěného skutkového děje možno posouditi, zda by k záměně mohlo dojíti právě jenom pro onu formu balení do trojúhelníku. Nelze tu nechat bez povšimnutí, že na sáčcích žalované je firma »O.« uvedena jen na rubu, že však zcela chybí na líci. Označení »Oasa«, třebas je odchylné od označení na sáčcích žalobkyně, nemusí tu padati na váhu, když nevylučuje domněnku, že by mohlo jíti o žalobkynin výrobek, což nevylučuje ani vyobrazení dvou skřítků, o němž sám procesní soud právem uvádí, že je velmi nezřetelné. Ani rozdíly v ostrosti úhlů a základny pro tisk, nemusí podle okolností míti rozhodující význam, ani to, co žalovaná uvádí o formě kornoutku, o který zde nejde. V naznačených směrech nemůže tedy býti zatím věc spolehlivě posouzena, přezkoumána a rozhodnuta bez vyjasnění skutkového podkladu, jak bylo nahoře naznačeno.

Čís. 16380.

I. Soud povolující exekuci jest oprávněn přezkoumatí výpočet zbytku vymáhané pohledávky podle vykonaných plateb, jak je udal sám vymáhající věřitel v exekučním návrhu.

II. Vykonatelnost usnesení o povolení exekuce nezávisí v útratovém výroku na doručení příslušného usnesení povinnému.

(Rozh. ze dne 8. října 1937, R II 398/37.)

Srv. ad I. č. 9940 Sb. n. s., ad II. v témž smyslu č. 11805, 11978 Sb. n. s.

Vymáhající věřitel podáním ze dne 3. května 1937 (E 658/37), v němž udal, že povinný zaplatil na vymáhané vykonatelné pohledávky dne 4. prosince 1936 5.025 Kč, navrhl, aby mu byla podle platebního rozkazu okresního soudu v Z. ze dne 1. července 1936, č. j. U 646/36-1, povolena k vymožení uvedených vykonatelných pohledávek ve zbytku 8019 Kč s 8% úroky od 9. dubna 1937 exekuce na svršky, a podáním ze dne 8. května 1937, (E 719/37) navrhl, aby mu byla pro tytéž pohledávky a dále útraty mobilární exekuce, 203 Kč 90 h, povolené pod E 658/37, povolena proti povinnému exekuce nuceným zřízením práva zástavního a vnučenou správou ideální spoluvlastnické polovice nemovitostí, patřící povinnému. Soud první stolice povolil žádané exekuce podle návrhu. Rekursní soud povolil je toliko pro částku 6.099 Kč 40 h s 8% úroky od 4. prosince 1936, kdežto oba exekuční návrhy co do vyšší částky, jakož i návrh na povolení exekuce nuceným zřízením zástavního práva a vnučenou správou co do útrat mobilární exekuce 203 Kč 90 h zamítl. Důvody: Oběma usnesením, na něž si povinný stěžuje, byla povolena exekuce k vymožení pohledávky ve zbytku 8.019 Kč s 8% úroky od 9. dubna 1937. Rekurs je v tom směru odůvodněn. Původní pohledávky podle exekučních titulů